

L'artista Mari Chordà, reconeguda amb el Premi Nacional de Cultura 2025

El guardó destaca la seua qualitat artística i el compromís social i cultural, especialment en l'àmbit feminista

Mari Chordà, a l'espai cultural el Llar d'Amposta. FOTO: JOAN REVILLAS

L'APUNT

Dagoll Dagom o els Castellans de Vilafranca, entre els guardonats

El plenari del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA) també ha atorgat el Premi Nacional de Cultura 2025 a la companyia teatral Dagoll Dagom, el grup Tarta Relena, els Castellans de Vilafranca i el coreògraf Marcos Morau. La presidenta en funcions del CoNCA, Margarida Troguet, va agrair als premiats i al món cultural català permetre «somiar el món d'una manera diferent» en un context de «guerres, desplaçaments forçats i patiment humà».

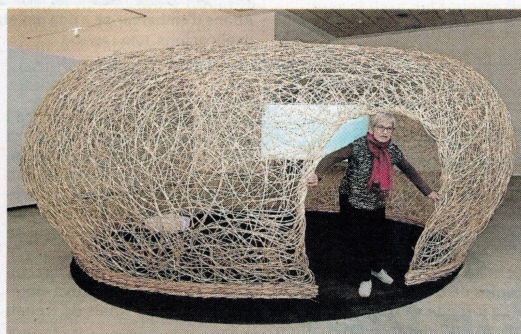
Com a activista i feminista, ha participat en múltiples projectes col·lectius, com l'espai cultural el Llar a Amposta (que va fundar el 1968), o el bar-biblioteca feminista LaSal, punt de trobada a Barcelona per compartir i rebre assessorament legal i sanitari. A la capital del Montsià, la plaça on hi ha el Centre d'Art Lo Pati porta el seu nom.

El MACBA i el MAMT han fet una retrospectiva del seu univers creatiu

La veterana artista veu el reconeixement com un «pas endavant» a la seua dilatada carrera. En l'acte d'atorgament del premi, ahir a la carpa del Circ Cric a Sant Esteve de Palautordera, el va dedicar a «totes les dones que han obert camins», tot proclamant que la «cultura femenina no és complementària, sinó essencial» i que «sense les xarxes de solidaritat i les lluites comunes, res seria possible». «La cultura és llengua, territori, memòria i identitat, és fer visibles les veus silenciades, és resistència i és futur», remarcà l'artista.

L'artista recollint el Premi Nacional de Cultura. FOTO: ACN

Amb una de les seues obres de la mostra 'Llots i Torbes'. FOTO: J. REVILLAS

M. MILLAN / AGÈNCIES
AMPOSTA

Pintora, poetessa, feminista. Artista polifacètica amb majúscules. Mari Chordà (Amposta, 1942) ha estat reconeguda amb el Premi Nacional de Cultura 2025, la distinció més important en el camp de la cultura al país. Un reconeixement a la coherència i la qualitat de la combinació de la seva aportació

artística amb el seu compromís cívic i cultural, com a impulsora de projectes col·lectius socioculturals i feministes, segons destaca el jurat del Consell Nacional de la Cultura i les Arts (CoNCA).

La seva obra és present en nombrosos museus. Una exposició, iniciativa conjunta del Museu d'Art Modern de Tarragona i el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), feia recentment una

àmplia retrospectiva del seu univers creatiu.

Formada a l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona, des del 1964 les seves representacions de vagines van ser pioneres en la història de l'art. Va viure a París entre el 1965 i el 1967, on la seva obra es va impregnar de colorisme i formes sinuoses, en diàleg amb el nou realisme i el pop art. Va explorar temes com la sexuali-

tat i la maternitat, anticipant-se al feminisme dels setanta. A partir de 1969 va començar a realitzar les seves escultures mòbils, concebudes per ser intervingudes i crear formes canviant.

A principis dels anys noranta recuperà la seva obra artística inicial incorporant referències al món natural, sobretot al món marí, a les quals anomena «les cetáceas».